

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

8 февруари 2024 година *

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Конкретни надзорни задачи на Европейската централна банка (ЕЦБ) — Отнемане на лиценз — Жалба за отмяна — Недопустимост — Представителство на страна — Издадено на адвоката пълномощно — Ненадлежно упълномощен представител“

По дело C-256/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 12 април 2022 г.,

Pilatus Bank plc, установено в Та Шбиш (Малта), представлявано от O. Behrends, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Pilatus Holding ltd.,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска централна банка (ЕЦБ), представлявана от M. Puidokas и E. Yoo,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, представлявана първоначално от A. Nijenhuis, A. Steiblytė и D. Triantafyllou, а впоследствие от A. Steiblytė и D. Triantafyllou,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: A. Prechal, председател на състава, F. Biltgen, N. Wahl (докладчик), J. Passer и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

* Език на производството: английски.

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 май 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Pilatus Bank plc иска да се отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 2 февруари 2022 г., Pilatus Bank и Pilatus Holding/ЕЦБ (Т-27/19, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:46), с което същият е отхвърлил жалбата за отмяна на решението на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 2 ноември 2018 г., с което е отнет лицензът на Pilatus Bank plc за достъп до дейността на кредитна институция (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Член 4 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63), определя задачите, възложени на ЕЦБ, и предвижда в параграф 1, буква а):

„В рамките на член 6 и съгласно параграф 3 от настоящия член, ЕЦБ е единственият орган, компетентен да извършва за целите на пруденциалния надзор следните задачи във връзка с всички кредитни институции, установени в участващите държави членки:

- а) да издава лицензи на кредитни институции и да отнема лицензите на кредитни институции при спазване на член 14“.

- 3 Съгласно член 6 („Сътрудничество в рамките на [единния надзорен механизъм (ЕНМ)]“ от този регламент:

„1. ЕЦБ изпълнява задачите си в рамките на единен надзорен механизъм, който се състои от ЕЦБ и националните компетентни органи. ЕЦБ носи отговорност за ефективното и последователно функциониране на ЕНМ.

[...]

4. По отношение на задачите, определени в член 4, параграф 1 — с изключение на тези по букви а) и в) от него, ЕЦБ носи отговорностите по параграф 5 от настоящия член, а националните компетентни органи носят отговорностите по параграф 6 от настоящия член, в съответствие с рамката и процедурите, зададени в параграф 7 от настоящия член, за

целите на надзора на следните кредитни институции, финансови холдинги или смесени финансови холдинги, или клонове, които са установени в участващи държави членки, на кредитни институции, които са установени в неучастващи държави членки:

– кредитни институции, които не са толкова значими на консолидирана основа, като най-високото равнище на консолидация се намира в участващите държави членки или в отделните институции в конкретния случай на клонове, които са установени в участващи държави членки, на кредитни институции, които са установени в неучастващи държави членки. Значимостта се оценява въз основа на следните критерии:

- i) размер;
- ii) значимост за икономиката на Съюза или на дадена участваща държава членка;
- iii) значимост на трансграничните дейности.

По отношение на първа алинея по-горе, дадена кредитна институция или финансов холдинг, или смесен финансов холдинг не се счита за по-малко значима, освен ако това не е обосновано от конкретни обстоятелства, които следва да бъдат уточнени в методиката, при положение че е изпълнено което и да било от следните условия:

- i) общата стойност на активите ѝ надвишава 30 млрд. евро;
- ii) съотношението на общите ѝ активи спрямо [брутния вътрешен продукт (БВП)] на участващата държава членка по установяване надвишава 20 %, освен ако общата стойност на активите ѝ е по-малка от 5 млрд. евро;
- iii) след постъпило уведомление от съответния национален компетентен орган, че той счита тази институция от съществено значение за местната икономика, ЕЦБ взема решение, което потвърждава същественото ѝ значение след обстойна оценка, в т.ч. оценка на балансовия отчет, от страна на ЕЦБ, на въпросната кредитна институция.

ЕЦБ може също по собствена инициатива да разглежда дадена институция като институция от съществено значение тогава, когато последната е установила банкови дъщерни предприятия в повече от една участваща държава членка и нейните трансгранични активи или пасиви представляват значителен дял от общите ѝ активи или пасиви, при спазване на посочените в методиката условия.

Кредитни институции, за които е поискана или получена публична финансова помощ пряко от [Европейския инструмент за финансова стабилност (ЕИФС)] или [Европейския механизъм за стабилност (ЕМС)], не се считат за не толкова значими.

Независимо от предходните алинеи, ЕЦБ осъществява задачите, възложени ѝ с настоящия регламент, по отношение на трите най-значими кредитни институции във всяка от участващите държави членки, освен ако конкретните обстоятелства налагат друго.

[...]

6. Без да се засягат разпоредбите на параграф 5 от настоящия член, националните компетентни органи изпълняват и носят отговорност за задачите, посочени в член 4, параграф 1, букви б), г—ж) и и), както и за приемането на всички надзорни решения по

отношение на кредитните институции, посочени в параграф 4, първа алинея от настоящия член, съгласно рамката и процедурите по параграф 7 от настоящия член.

Без да се засягат членове 10—13, националните компетентни органи и определените на национално равнище органи запазват правомощията си, в съответствие с националното право, да получават информация от кредитните институции, холдингите, смесените холдинги и предприятията, включени в консолидационното финансово състояние на дадена кредитна институция, и да провеждат проверки на място за тези институции, холдинги, смесени холдинги и предприятия. Националните компетентни органи информират ЕЦБ, в съответствие с рамката по параграф 7 от настоящия член, за предприетите съгласно настоящия параграф мерки и работят по тези мерки в тясна координация с ЕЦБ.

Националните компетентни органи докладват редовно на ЕЦБ относно провеждането на дейностите по настоящия член.

[...]“.

4 Член 14 („Лицензиране“) от Регламент № 1024/2013 предвижда в параграф 5:

„При спазване на параграф 6 ЕЦБ може да отнеме лиценза в случаите, предвидени в приложимото право на Съюза, по собствена инициатива след консултации с националния компетентен орган на участващата държава членка, в която е установена кредитната институция, или по предложение на този национален компетентен орган. Тези консултации имат за цел да гарантират по-специално, че преди да вземе решение за отнемане на лиценз, ЕЦБ оставя достатъчно време на националните органи да вземат решение относно необходимите корективни действия, в т.ч. евентуални мерки за оздравяване, както и че ги взема предвид.

Когато националният компетентен орган, който е предложил лицензирането в съответствие с параграф 1, прецени, че съгласно приложимото национално право лицензът трябва да бъде отнет, той подава за тази цел предложение до ЕЦБ. В такъв случай ЕЦБ взема решение относно предложението за отнемане на лиценз, като отчита изцяло обосновката за отнемането му, дадена от националния компетентен орган“.

Обстоятелствата по спора

- 5 Жалбоподателят, Pilatus Bank, и Pilatus Holding ltd., което е вторият жалбоподател пред Общия съд, са съответно „не толкова значима“ по смисъла на член 6, параграф 4 от Регламент № 1024/2013 кредитна институция, която е установена в Малта и подлежи на пряк пруденциален надзор от Malta Financial Services Authority (Малтийски орган за финансови услуги, Малта) (наричан по-нататък „MFSA“), „национален компетентен орган“ по смисъла на член 2, параграф 2 от този регламент, и прекият мажоритарен акционер на тази кредитна институция.
- 6 Г-н Ali Sadr Hasheminejad, който е акционер в жалбоподателя и притежава косвено 100 % от неговия капитал и от правата на глас, е задържан в Съединените американски щати по шест обвинения, свързани с предполагаемото му участие в схема, чрез която около 115 милиона

щатски долара (USD) (около 108 милиона евро), изплатени за финансиране на проект за недвижими имоти във Венецуела, са били отклонени в полза на ирански лица и предприятия.

- 7 След като по отношение на г-н Sadr Hasheminejad е повдигнато обвинение в Съединените щати, до жалбоподателя по-специално са отправени искания за изтегляне на влогове в общ размер на 51,4 милиона евро, т.е. около 40 % от всички влогове в неговия баланс.
- 8 При тези условия MFSA издава три разпореждания по отношение на жалбоподателя.
- 9 На 21 март 2018 г. MFSA приема разпореждане за отнемане или преустановяване на правото на глас, с което по-специално постановява г-н Sadr Hasheminejad да бъде освободен незабавно от ръководната му длъжност при жалбоподателя и от всички други негови функции, свързани с вземането на решения в рамките на жалбоподателя, г-н Sadr Hasheminejad да преустанови да упражнява правото си на глас и да се въздържа от всякакво правно или съдебно представителство на жалбоподателя.
- 10 В същия ден MFSA издава и разпореждане за налагане на мораториум, с което задължава жалбоподателя да не разрешава никакви банкови операции, по-конкретно тегления на вложения или влогонабиране от неговите акционери и членовете на управителния му съвет.
- 11 На 22 март 2018 г. MFSA издава разпореждане за назначаването на компетентно лице, с което това лице, видно от формулировката в документа за неговото назначаване, има властта да „поем[е] всички правомощия, функции и задължения на Банката по отношение на всички активи, независимо дали се изпълняват от общото събрание на Банката или от управителния съвет или от друго лице, включително правното и съдебно представителство на Банката, с изключение на Банката и на всяко друго лице“ (наричано по-нататък „компетентното лице“).
- 12 На 29 юни 2018 г. MFSA предлага на ЕЦБ да отнеме лиценза на жалбоподателя за достъп до дейността на кредитна институция, в приложение на член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013.
- 13 На 2 август 2018 г. MFSA подава до ЕЦБ преработено предложение за отнемане на лиценза на жалбоподателя за достъп до дейността на кредитна институция.
- 14 По време на административното производство за отнемане на лиценза управителният съвет на жалбоподателя упълномощава адвокат, който се свързва с ЕЦБ.
- 15 С писмо от 31 август 2018 г. ЕЦБ приканва жалбоподателя да представи становището си по преработения проект на решение за отнемане на лиценза в срок от пет работни дни, считано от датата на получаване на това писмо.
- 16 След като получава двукратно продължаване на този срок за изслушване, както и достъп до преписката в административното производство, на 21 септември 2018 г. жалбоподателят, чрез упълномощения от управителния му съвет адвокат, изпраща становището си по проекта на решение за отнемане на лиценза, в което изтъква, че неговите ръководители и акционери се противопоставят на този проект.

- 17 На 2 ноември 2018 г. ЕЦБ приема спорното решение на основание член 4, параграф 1, буква а) и член 15, параграф 5 от Регламент № 1024/2013.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 18 На 15 януари 2019 г. Pilatus Bank и Pilatus Holding, чрез упълномощения от управителния съвет на Pilatus Bank и от директора на Pilatus Holding адвокат, подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.
- 19 С решение от 17 май 2019 г. е допуснато Европейската комисия да встъпи в подкрепа на исканията на ЕЦБ.
- 20 В обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата срещу спорното решение.
- 21 На първо място, по допустимостта Общият съд приема, че жалбата е недопустима, доколкото е подадена от Pilatus Holding, защото като акционер на жалбоподателя този правен субект не е пряко засегнат от спорното решение.
- 22 На второ място, по съществуващото на спора, Общият съд отхвърля единадесетте основания, изложени от жалбоподателя.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 23 На 12 април 2022 г. жалбоподателят, чрез същия адвокат, подава в секретариата на Съда жалбата по настоящото дело.
- 24 С жалбата си той иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да отмени в приложение на член 264 ДФЕС спорното решение,
 - в случай че Съдът не може да се произнесе по същество, да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по жалбата за отмяна,
 - да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване пред Съда и производството пред Общия съд.
- 25 ЕЦБ иска от Съда:
- да отхвърли жалбата като частично недопустима и частично неоснователна,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като изцяло неоснователна,
 - при всички случаи да осъди жалбоподателя да заплати всички съдебни разноски.
- 26 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата като неоснователна и

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 27 На 27 юни 2023 г. ЕЦБ подава в секретариата на Съда искане за възобновяване на устната фаза на производството на основание член 83 от Процедурния правилник на Съда.
- 28 В подкрепа на искането си ЕЦБ посочва, че желае да изложи нови факти, които в светлината на скорошни събития, а именно заключението на генералния адвокат от 25 май 2023 г., могат да бъдат фактор от решаващо значение за решението на Съда. От заключението на генералния адвокат било видно, че според генералния адвокат разпорежданията относно жалбоподателя, приети от MFSA през март 2018 г., са „подготвителни актове“ в рамките на многофазното административно производство, довело до приемането от ЕЦБ на решението за отнемане на лиценза и че поради това нередностите, допуснати в тези разпореждания, могат да бъдат приписани на ЕЦБ и „заразяват“ приетото от нея решение за отнемане на лиценза. ЕЦБ излага факти, за да докаже, че споменатите разпореждания са били оспорени пред малтийските съдилища.
- 29 В тази насока следва да се припомни, от една страна, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник на Съда не предвиждат възможност за заинтересованите субекти по член 23 от този статут да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (решение от 9 юни 2022 г., *Préfet du Gers и Institut national de la statistique et des études économiques*, C-673/20, EU:C:2022:449, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 30 От друга страна, съгласно член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Ето защо не става въпрос за становище, предназначено за съдиите или за страните, което произхожда от орган извън Съда, а за индивидуалното, мотивирано и публично представено становище на член на самата институция. При тези условия заключението на генералния адвокат не може да бъде предмет на обсъждане от страните. Освен това Съдът не е обвързан нито от това заключение, нито от мотивите, въз основа на които генералният адвокат достига до него. Следователно несъгласието на заинтересован субект със заключението на генералния адвокат, независимо какви въпроси той разглежда в него, само по себе си не може да съставлява основание за възобновяване на устната фаза на производството (решение от 9 юни 2022 г., *Préfet du Gers и Institut national de la statistique et des études économiques*, C-673/20, EU:C:2022:449, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 31 Действително, съгласно член 83 от Процедурния правилник във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат Съдът може да постанови започване или възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено или когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда.
- 32 В настоящия случай обаче Съдът счита, че разполага с цялата необходима информация, за да се произнесе, и че изложените от ЕЦБ данни в подкрепа на искането ѝ за възобновяване на устната фаза на производството не са нови факти от значение за решението, което трябва да бъде постановено от Съда.

- 33 При тези условия след изслушване на генералния адвокат Съдът счита, че не следва да разпорежи възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

- 34 Най-напред следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика всяко обстоятелство, което се отнася до допустимостта на жалбата за отмяна, подадена до Общия съд, може да бъде абсолютна процесуална предпоставка, която Съдът, в случай на подадена до него жалба, е длъжен служебно да провери (решения от 23 април 2009 г., *Sahlstedt* и др./Комисия, C-362/06 P, EU:C:2009:243, т. 21—23, и от 6 юли 2023 г., *Julien/Съвет*, C-285/22 P, EU:C:2023:551, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 35 По силата на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим спрямо Общия съд съгласно член 53, първа алинея от този статут, за да могат да предприемат действия пред юрисдикциите на Съюза, юридически лица като жалбоподателя трябва да бъдат представявани от адвокат, който има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4).
- 36 Следователно представяването на юридическо лице от адвокат, и по-специално въпросът за редовността на пълномощното, издадено на адвокат с оглед подаването на жалба пред Общия съд, е сред абсолютните процесуални предпоставки, които Съдът, в случай на подадена до него жалба, е длъжен служебно да провери.
- 37 Що се отнася до пълномощното, предоставено на адвокат от такива лица, съгласно член 51, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд адвокатите, представляващи страна, която е частноправно юридическо лице, са длъжни да представят в секретариата пълномощно от това лице. За разлика от текста на този правилник, приложим преди 1 юли 2015 г., посочената разпоредба не предвижда задължение такова лице да представи доказателство, че пълномощното на адвоката му е било надлежно издадено от лице, оправомощено за тази цел.
- 38 При все това Съдът вече е постановил, че обстоятелството, че член 51, параграф 3 не предвижда такова задължение, не освобождава Общия съд от задължението да провери редовността на съответното пълномощно в случай на оспорване. Всъщност фактът, че при подаване на жалбата си жалбоподателят не е длъжен да представи такова доказателство, не засяга задължението му да е упълномощил надлежно своя адвокат да предприема действия по съдебен ред. Облекчаването на изискванията за представяне на доказателства към момента на подаване на жалбата няма влияние върху материалното условие жалбоподателят да бъдат надлежно представявани от техните адвокати. Следователно в случай на оспорване на редовността на пълномощното, което дадена страна е предоставила на нейния адвокат, тази страна трябва да докаже, че посоченото пълномощно е редовно (решение от 21 септември 2023 г., *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 93 и цитираната съдебна практика).

- 39 Общият съд също е длъжен служебно да провери редовността на съответното пълномощно, и по-специално дали пълномощното е било редовно издадено от компетентен за целта представител на съответното юридическо лице, когато това пълномощно е явно нередовно или са налице обстоятелства, които могат да породят сериозни съмнения за редовността на това пълномощно.
- 40 Всъщност в случая има няколко обстоятелства, които е трябвало да породят сериозни съмнения у Общия съд за редовността на пълномощното на адвоката на жалбоподателя.
- 41 Първо, фактическите обстоятелства, довели до подаването на жалбата пред Общия съд, и текстът на пълномощното за представителство, което управителният съвет на жалбоподателя е издал на адвоката, подал тази жалба, са били годни сериозно да поставят под въпрос редовността на това пълномощно.
- 42 Всъщност назначаването от MFSA на компетентното лице и фактът, че задачата на това компетентно лице е по-специално да поеме „правното и съдебно представителство на Банката, с изключение на Банката и на всяко друго лице“, са могли да породят сериозни съмнения за правомощието на управителния съвет на жалбоподателя да ангажира жалбоподателя в съдебно производство и да упълномощи адвокат за тази цел.
- 43 Текстът на издаденото на адвоката пълномощно за представителство също е можел да подсили тези съмнения. Така в това пълномощно членовете на управителния съвет на жалбоподателя са припомнили, че MFSA е назначил компетентното лице на 22 март 2018 г. и му е предоставил някои правомощия, и са уточнили, че „компетентните съдилища ще трябва да определят кои лица са оправомощени да представляват [жалбоподателя] при съответните обстоятелства. Членовете на управителния съвет не носят персонална отговорност“. Тези изрази показват, че самите лица, подписали пълномощното, са имали съмнения дали могат да издадат такова, и представляват ясна и изрична покана да се провери дали те действително имат това правомощие.
- 44 Второ, въпреки че целта на жалбата до Общия съд е да се отмени решението за отнемане на лиценза, някои от изложените от жалбоподателя в подкрепа на тази жалба доводи, по-конкретно изтъкнатите в десетото основание, са се отнасяли до представителството на жалбоподателя и е трябвало да докажат, че ЕЦБ го е лишила от възможността да бъде ефективно представляван.
- 45 Тези доводи също са били годни да породят сериозни съмнения за редовността на пълномощното за представителство на адвоката на жалбоподателя в производството пред Общия съд. Всъщност обстоятелството, че не е било възможно да се изплатят хонорарите на адвоката на жалбоподателя, е можело да означава, че органът, който го е упълномощил, няма правомощие да извърши това плащане и че няма правомощие да ангажира жалбоподателя в съдебно производство и да упълномощи адвокат за тази цел.
- 46 При това положение, независимо дали тези доводи са обосновани, Общият съд е бил длъжен служебно да изиска доказателството, че адвокатът, представляващ жалбоподателя, е бил надлежно упълномощен и че пълномощното е било издадено от лице, оправомощено за тази цел.

- 47 От предходните съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е проверил служебно редовността на пълномощното, което управителният съвет на жалбоподателя е издал на неговия адвокат.
- 48 Тази явна грешка трябва да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, без да е необходимо произнасяне по основанията, изложени от жалбоподателя.
- 49 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на решението на Общия съд Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 50 Такъв е случаят по настоящото дело. Всъщност, след като страните бяха поканени да изразят становище по допустимостта на жалбата пред Общия съд, и по-специално по допустимостта на пълномощното за представителство, издадено от управителния съвет на жалбоподателя, Съдът разполага с цялата необходима информация, за да се произнесе по допустимостта на жалбата.
- 51 Въз основа на решение на Qorti tal-Appell (Kompetenza Inferjuri) [апелативен съд (едноличен съдебен състав), Малта] от 5 ноември 2018 г. по дело № 6/2017 (Heikki Niemelä, и др./Maltese financial services authority) жалбоподателят твърди, че въпреки назначаването на компетентното лице неговият управителен съвет все още има правомощието да го представлява в съдебно производство и да упълномощи адвокат за тази цел.
- 52 Следователно назначаването на компетентното лице довело просто до поверяването на това лице на активите и управлението на дейностите на банката, без обаче да му предостави правомощието да представлява тази банка в съдебно производство, предмет на което е оспорването на задължителни за банката решения. В тази насока било ирелевантно, че такива решения могат да засегнат и активите и дейностите, управлението на които се осъществява от компетентното лице.
- 53 Жалбоподателят подчертава също, че решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komerbanka и др. (C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P, наричано по-нататък „решение Trasta Komerbanka“, EU:C:2019:923), и заключението на генералния адвокат по това дело потвърждават, че въпросът за представителството се урежда основно от националното право и че констатацията на Общия съд в тази насока е задължителна, освен ако някоя от страните докаже, че с нея са изопачени фактите. Всъщност съгласно малтийското право представляването на банката не било сред правомощията на компетентното лице, въпреки че на него били поверени дейностите на банката или нейните активи.
- 54 ЕЦБ посочва, че представителството на учредено като дружество юридическо лице се урежда от *lex incorporationis* и че в случая малтийското право, тълкувано с решение на Qorti tal-Appell (Kompetenza Inferjuri) [апелативен съд (едноличен съдебен състав)] от 5 ноември 2018 г. по дело № 6/2017 (Heikki Niemelä, и др./ Maltese financial services authority), ограничава правомощието на компетентното лице да представлява жалбоподателя до конкретните обстоятелства, визирани от националното право, въз основа на които то е било назначено, по-специално що се отнася до въпросите за активите и управлението на дейностите, и с това запазва някои остатъчни права за управителния съвет.

- 55 Тя отбелязва също, че пълномощното, издадено от управителния съвет на жалбоподателя, обхваща само представителството във връзка с регулаторни въпроси, без изрично да споменава съдебното представителство.
- 56 Както вече посочи Съдът в точка 35 от настоящото решение, в тази насока по силата на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим спрямо Общия съд съгласно член 53, първа алинея от този статут, за да могат да предприемат действия пред юрисдикциите на Съюза, юридически лица като жалбоподателя трябва да бъдат представлявани от адвокат, който има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.
- 57 С оглед на необходимостта юридическите лица да бъдат представлявани от адвокат, който има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, за да е допустима жалбата за отмяна, подадена от такова лице на основание член 263 ДФЕС, е необходимо да се докаже, че засегнатото лице действително е взело решение да подаде съответната жалба и че адвокатите, които твърдят, че го представляват, действително са упълномощени за тази цел (вж. в този смисъл решение *Trasta Komercbanka*, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 58 Именно за да се гарантира, че това е така, член 51, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд изисква адвокатите, представляващи страна, която е частноправно юридическо лице, да представят в секретариата пълномощно от това лице, като в съответствие с параграф 4 от същия член непредставянето му може да доведе до формална недопустимост на исковата молба или жалбата (решение *Trasta Komercbanka*, т. 57).
- 59 В случая на кредитна институция, учредена като юридическо лице съгласно правото на държава членка, като жалбоподателя, при липсата на правна уредба на Съюза по този въпрос, органите на това юридическо лице, оправомощени да вземат решенията, посочени в точки 57 и 58 от настоящото решение, следва да се определят в съответствие с това право (решение *Trasta Komercbanka*, т. 58).
- 60 В настоящия случай се налага изводът, че с оглед на мандата на компетентното лице, и в частност на факта, че то трябва да „поем[е] всички правомощия, функции и задължения на Банката по отношение на всички активи, независимо дали се изпълняват от общото събрание на Банката, или от управителния съвет, или от друго лице, включително правното и съдебно представителство на Банката, с изключение на Банката и на всяко друго лице“, управителният съвет на жалбоподателя повече не е имал правомощието да го представлява и повече не е можел да упълномощи адвокат за тази цел.
- 61 Правомощието на управителния съвет на жалбоподателя да го представлява в съдебно производство и да упълномощи адвокат за тази цел не може да се основава и на решение *Trasta Komercbanka*.
- 62 Всъщност това решение се отнася до задължението на дадена юрисдикция на Съюза да не взема предвид оттеглянето на пълномощното, издадено на представителя на някоя от страните, когато това оттегляне нарушава правото на тази страна на ефективна съдебна защита. За юрисдикцията на Съюза обаче такова задължение е налице само в някои отграничени случаи.

- 63 Видно от точки 60—62 от решение Trasta Komercbanka, Съдът приема, че накърняването на правото на кредитната институция Trasta Komercbanka на ефективни правни средства за защита се дължи на това, че ликвидаторът, който е назначен след отнемането на лиценза и откриването на производството за ликвидация на тази институция, е бил в конфликт на интереси. Според Съда ликвидаторът, на когото е възложено да извърши окончателната ликвидация на тази институция, е бил назначен по предложение на националния компетентен орган, който е можел по всяко време да поиска ликвидаторът да бъде освободен от функциите си. Ето защо Съдът приема, че съществува риск в рамките на съдебно производство ликвидаторът да не оспори решението за отнемане на лиценза на същата институция, което е прието от ЕЦБ по предложение на този национален орган и е довело до откриването на производство за ликвидация на посочената кредитна институция. Оттук Съдът прави извод в точка 78 от цитираното решение, че оттеглянето от ликвидатора на пълномощното, което предишните ръководни органи на Trasta Komercbanka са издали на адвоката, подал жалба срещу това решение, нарушава правото на тази институция на ефективна съдебна защита и че като е взел предвид това оттегляне, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.
- 64 В настоящия случай мандатът на компетентното лице, назначено от MFSA, съществено се различава от описаната в точка 72 от решение Trasta Komercbanka задача на ликвидатора, доколкото единствената ѝ цел е била да се съберат вземанията, да се продадат активите и да се удовлетворят кредиторите, за да се стигне до пълно прекратяване на дейността на съответната кредитна институция.
- 65 В допълнение, жалбоподателят не е представил данни за мандата на компетентното лице или за условията, при които то изпълнява този мандат, от които да следва, че от правна или от фактическа гледна точка то е в конфликт на интереси. По-специално от формулировката на посочения мандат, припомнена в точка 60 от настоящото решение, изобщо не следва, че компетентното лице не представлява интересите на банката.
- 66 Аналогично, обстоятелството, че компетентното лице е било назначено от националния компетентен орган, подал до ЕЦБ предложението за отнемане на лиценза, само по себе си не е достатъчно, за да се приеме наличието на конфликт на интереси.
- 67 Досежно обхвата на съдебното решение, упоменато в точка 51 от настоящото решение, следва да се отбележи, от една страна, че то се отнася не до жалбоподателя, а до друга малтийска кредитна институция, за която MFSA е назначил компетентно лице.
- 68 От друга страна, в това решение Qorti tal-Appell (Kompetenza Inferjuri) [апелативен съд (едноличен съдебен състав)] потвърждава, че с назначаването на компетентно лице ръководителите на дадена кредитна институция не са лишени от всички свои правомощия. Така те продължават да имат правомощието да поискат от името на кредитната институция оттеглянето на редица решения в областта на пруденциалния надзор, приети от MFSA като национален компетентен орган, и по-конкретно на решението за назначаване на компетентно лице.
- 69 От това съдебно решение обаче не следва, че когато е било назначено дадено компетентно лице и му е била предоставена представителна власт, в частност за съдебно представителство, ръководителите на кредитната институция продължават да имат правомощието да упълномощят адвокат да представлява тази институция в производства относно приети от ЕЦБ решения или да оспорва решения на ЕЦБ.

- 70 Освен това съдебното представителство при оспорването на отнемане на лиценз може да попада в обхвата на правомощията на компетентното лице, защото то неизбежно засяга активите на банката.
- 71 Накрая, ирелевантно е, че жалбоподателят е адресат на спорното решение.
- 72 Всъщност това не означава, че след назначаването на компетентното лице управителният съвет на жалбоподателя все още е бил овластен да вземе решение да подаде жалба пред юрисдикция на Съюза от името на жалбоподателя и е имал правомощието да упълномощи адвокат за тази цел.
- 73 По изложените дотук съображения жалбата в първоинстанционното производство следва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

- 74 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 75 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който е приложим за производството по обжалване пред Съда по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 76 В случая, тъй като Pilatus Bank е загубило делото и ЕЦБ е поискала както пред Съда, така и пред Общия съд Pilatus Bank да се осъди да заплати съдебните разноски, Pilatus Bank следва да се осъди да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на ЕЦБ в първоинстанционното производство и в настоящото производство по обжалване.
- 77 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който е приложим за производството по обжалване пред Съда по силата на член 184, параграф 1 от него, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Комисията, встъпила страна в първоинстанционното производство, понася направените от нея съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 2 февруари 2022 г., Pilatus Bank и Pilatus Holding/ЕЦБ (T-27/19, EU:T:2022:46).**
- 2) Отхвърля жалбата по дело T-27/19 като недопустима.**
- 3) Осъжда Pilatus Bank plc да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската централна банка (ЕЦБ) в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.**
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.**

Подписи